

การศึกษาบทบาทของการใช้จ่ายภาครัฐบาลต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาลักษณะโครงสร้างการใช้จ่ายภาครัฐบาลของประเทศไทยตลอดจนเพื่อวิเคราะห์ถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายภาครัฐบาลที่มีต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งตัวแปรดังกล่าวประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ภาษี อัตราดอกเบี้ย การบริโภคของภาคเอกชน และการลงทุนของภาคเอกชน วิธีการศึกษาใช้วิธีโคอินทิเกรชันและเออร์เรอร์คอเรกชัน ตามวิธีการของ Johansen และ Juselius ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิรายไตรมาสระหว่างไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2536 ถึงไตรมาสแรกปี พ.ศ. 2549

จากการศึกษาลักษณะโครงสร้างการใช้จ่ายภาครัฐบาลของประเทศไทยโดยใช้วิธีสัดส่วนต้องบประมาณทั้งหมด พบว่ารายจ่ายที่มีสัดส่วนมากที่สุดเมื่อจำแนกตามหน่วยงานได้แก่หน่วยงานกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อจำแนกรายจ่ายตามโครงสร้างแผนงานได้แก่กลุ่มภารกิจสังคม เมื่อจำแนกตามลักษณะการใช้จ่ายได้แก่บบุคลากร เมื่อจำแนกตามลักษณะเศรษฐกิจได้แก่รายจ่ายประจำ เมื่อจำแนกรายจ่ายตามลักษณะงานได้แก่ ด้านการบริการชุมชนและสังคม ดังนั้นจะเห็นได้ว่าโครงสร้างรายจ่ายทั้ง 5 ประเภท มีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกันคือมุ่งเน้นด้านการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพประชากร

จากการศึกษาบทบาทของการใช้จ่ายภาครัฐบาลต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทยโดยใช้วิธีโคอินทิเกรชันและเออร์เรอร์คอเรกชัน พบว่าตัวแปรทุกตัวที่ทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลโดยวิธีการ Augmented Dickey-Fuller Test มีความนิ่งที่อันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเดียวกันที่ $I(1)$ และผลการทดสอบดังกล่าวยังพบว่าการใช้จ่ายของรัฐบาลมีผลกระทบในระยะยาวต่อการเปลี่ยนแปลงของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากที่สุด รองลงมาคือ การลงทุนของภาคเอกชน การบริโภคของภาคเอกชน ภาษี และสุดท้ายคือ อัตราดอกเบี้ย อธิบายได้ดังนี้ คือ เมื่อการใช้จ่ายรัฐบาลเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะส่งผลกระทบทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 2.4788 ล้านบาท ทำให้การลงทุนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น 0.86973 ล้านบาท ทำให้การบริโภคของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น 0.59310 ล้านบาท ทำให้ภาษีเพิ่มขึ้น 0.16671 ล้านบาท และทำให้อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.00004880 นอกจากนั้นผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคทุกตัวจะมีการปรับตัวในระยะสั้นเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว ส่วนตัวแปรที่มีผลกระทบในระยะสั้นพบว่า การใช้จ่ายรัฐบาลมีผลกระทบกับการลงทุนของภาคเอกชนเพียงตัวแปรเดียว

The study of the role of government expenditure on the macroeconomic variables in Thailand aims to analyze the features and structure of Thai Government Expenditure and to determine the impact of the change in government expenditure on the macroeconomic variables of the Thai economy namely Gross Domestic Product, tax revenue, interest rate, private consumption and private investment. The general equilibrium macroeconomic model is used by applying cointegration and error correction technique of Johansen and Jeselius. Data used are secondary data in quarterly pattern from the 1st quarter of 1993 to the 1st quarter of 2006.

The analysis of Thai government expenditure structure by using the proportion per expenditure budget show that the highest proportion of expenditure classifying by the Program classification goes to Ministry of Education, by the Organization classification goes to Social Mission, by the Object of Expenditure classification is officers salaries, by Economic classification is regular expenditure and by function goes to the community and social services. These results indicate that the government expenditure aim to develop human resource.

The empirical evidence of the role of government expenditure on the macroeconomic variables in Thailand using cointegration and error correction method shows that all variables that have tested by Augmented Dickey-Fuller Test are stationary with the same order of integration [I(1)]. The results also reveal that the government expenditures has a long-term effected on Gross Domestic Product the most, followed by private investment, private consumption, tax revenue and interest rate, respectively. An increase in government expenditure of 1 million baht leads to increase gross domestic product by 2.4788 million baht, private investment by 0.86973 million baht, private consumption by 0.59310 million baht, tax revenue by 0.16671 million baht and interest rate by 0.00004880 percent. In addition, the results of show that all of the macroeconomic variables have an adjustment process from short-run deviation to long-run equilibrium. Moreover, the results indicate that only government expenditure variable has short-run effect on private investment.